

ההוספה
בכלמוד התורה
בעניני משיח והגאולה
היא הדרך הישירה
לפעל התנצלות
וביאת המשיח
והגאולה
בפעל מקמש.

(הרבי מליובאוויטש
בשיתות שבת
פרשת תזריע-מצרע
ה'תשנ"א)

פוחתים

דלת

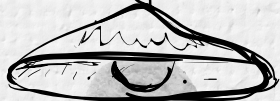
לנאולה

חוברת הכנה
אחידון מספס
בנוצי משיח וצאה

_____:pe

_____:כתה

מבוא

אן מלמדי וּמלמדות הרפת

פּוּפּ וּבָרָה!

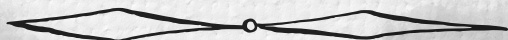
ביום כ"ח ניסן שנת ה'תנש"א, אמר הרבי מליובאוויטש שיחה מיחדת לחסידים, בה הביע את צערו על העכוב בביאת המשיח לאחר כל הדברים שנעשו. הרבי העביר לחסידים את האחריות והזכות לפעל להבאת הגאולה, באמרו: "הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, עשו כל אשר ביכולתכם לפעל ביאת משיח בפעל ממש".

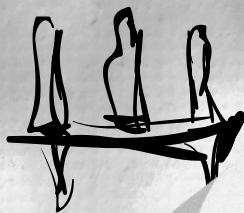
השיחה גרמה להתעוררות רבה בקרב החסידים בנושא הבאת הגאולה. התחזקה אז ההבנה שהכוחות נתנו לכל יהודי, כעת נותר רק לבצע.

חלפו מאז שלושים שנה, בהן חיים החסידים עם הידיעה כי הגאולה הקרבה אינה רק בשורה גדולה וחדשה, אלא זו מציאות ההולכת וקורמת עור וגידים לנגד עינינו, והיא תלויה במעשינו ובהשתדלותנו. עלינו להתכונן לקראתה ולעשות הכל כדי לקרר את בואה.

במסגרת ציין שלושים שנה משיחה זו, שנת ה'תשפ"א הכרזה בכל מוסדות החנוך של "רשת אהלי יוסף יצחק בארץ הקדש" כשנת "יוצרים גאולה".

למרות האתגרים המיוחדים המלנים את שנת הלמודים הנוכחית, התלמידים, התלמידות ובראשם צוטי החנוה, התניסו במרץ ובהתלהבות לעשות כל שביכולתם – למהר ולקרר את בוא הגאולה.

מַלְאֲכִים וְקָרִים,

למוד מתוך החוברת שלפניכם, והשתתפות בחידון – המסכם את התכנים העשירים שנלמדו במשך השנה אודות הגאָלה, מהיום עבורכם הזדמנות יקרה נוספת לעשות משהו ממשי להבאת הגאָלה.

כמו שאנחנו מוצאים בדברי הרבי אודות למוד עניני משיח וגאָלה, שנאמרו בסמיכות ליום כ"ח ניסן:

"המדבר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלמוד התורה בעניני גאָלה ומשיח – לא (רק) בתור 'סגנה' למהר ולקרב ביאת המשיח והגאָלה, אלא (גם) בעקר כדי להתחיל 'לחיות' בעניני משיח וגאָלה, 'לחיות' עם הזמן' דימות המשיח, על ידי זה שהשכל נעשה ממלא וחדור בהבנה והשגה בעניני משיח וגאָלה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדר גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפעל, במחשבה דבור ומעשה באפן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאָלה ומראים באצבע ש'הנה זה (מלך המשיח) בא'".

(מתוך שיחת שבת פרשת בלק, י"ז בתמוז ה'תש"א)

בהצלחה רבה במשימה החשובה!

הנהלת הרשת

התכנים בחוברת זו (כמו גם בתכנית המצגות "זמן השיא") מבססים בחלקם הגדול על הספר "סודות הגאָלה" מאת הרב מנחם ברוד.

שְׁעַד
רֵאשׁוֹן

מגילות לגאולה

משגים

העולם כחלום

בחלום, רואים דברים מוזרים שנראים כאילו הם הגיוניים. גם הגלות היא כמו חלום. קורים בה דברים לא הגיוניים: יש בעולם הרבה אנשים שסובלים והרבה דברים לא טובים. כשמשיח יבוא, אנחנו כאילו 'נתעורר' מהחלום הארוך של הגלות ונראה את העולם במצב ההגיוני שלו, כשהכל רק טוב, וכך מרגישים אף השם נמצא בכל מקום.

עולם נאמן העולם

"עולם" מלשון "העלם" – העולם מעלים ומסתיר את הקדשה; לא רואים מיד מי ברא את העולם ואף השם מנהל אותו. לאורך כל השנים שעברו מאז בריאת העולם, יש לתורה ולמצוות מטרה אחת – לגלות. לגרם לך שהעולם עצמו יראה לך, את הקדוש ברוך הוא הנמצא בתוכו. הגלוי הזה, יתרחש בזמן הגאולה.

להכניס את ה"אף"

המלה 'גאולה' מרכבת מ'גולה', בתוספת א'. הגאולה מתלבשת בתוך הגולה עצמה, אלא שהיא מכניסה ב'גולה' את הא' – "אלוהי של עולם", הקדוש ברוך הוא. (התנודיות תנש"א כרך ג, שבת פרשת אחרי-קדושים)

צטוטים

1.

"אני מאמין באמונה שלך בביאת המשיח,
ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל
יום שיבוא".

(על פי י"ג העקרים לרמב"ם)

2.

"אפלו אין ביד ישראל אלא הקווי, כדאים הם
לגאולה בשכר הקווי".

(במדרש, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3.

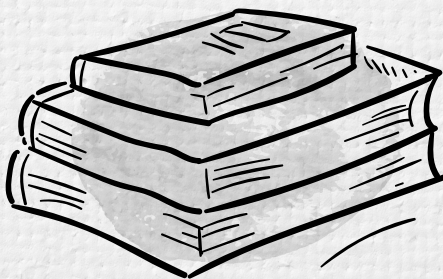
"בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו...
צפית לישועה?".

(שבת לא.א)

4.

מדברי הרבי: "הדבר היחיד שעדין מעכב את
הגאולה הוא הצורך שכל בני ישראל יבקשו
וידרשו ויתבעו מהקדוש ברוך הוא להביא את
הגאולה האמתית והשלמה".

(התעודיות תשמ"ז כרך ב, עמוד 164)

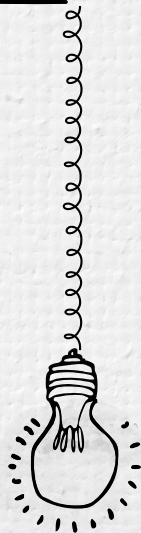

העסקה האם מנצחת

לאחד מחסידי כבוד-קדשת אדמו"ר ה"צמח צדק" היה בית מסחר ואכסניה, אותם חקר מדי שנה מאת הפריץ בעשרה רובל כסף שהיה משלם מראש.

שנה אחת שלח החסיד את בנו כדי לערוך את החוזה לקראת השנה הבאה. עלה בדעת הבן לערוך את החוזה למשך חמש השנים הבאות ובכך לחסוך עשרים רובל, שכן נאות הפריץ להסתפק בשלושים רובל באם ישלמם מראש תחת החמשים המגיעים לו.

כשחזר הבן וספר לאביו על הצלחת העסקה המצלחת שעשה, גער בו אביו: "לא זו בלבד שלא חסכת עשרים רובל אלא ששלמת עשרים רובל לריק, שהרי מאמינים אנו באמונה שלמה בביאת המשיח בשנה זו ממש, ולחנם שלמת לארבע השנים הבאות..."

שְׁעַר
שְׁנִי

יָמוֹת הַפְּסִיחַ

משגים

עולק נעלם

בימות המשיח יתגלה בעולם הכוח האלקי האין סופי, הוא ישפיע על כלם ועל הכל. לכן גם עולם הצומח, גם עולם החי וגם הדומם, יהיו משלמים.

ממלכת כהנים

לעתיד לבוא, עם ישראל כלו יהיה "ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יטו). אמות העולם ירגישו שבני ישראל מקרינים עליהם קדשה אמונה וצדק, ולכן הם ירצו להיות קרובים לבני ישראל ולהושיט להם עזרה, ברצון ובשמחה.

ילדי "צבאות השם"

כאשר ילדי ישראל עברו בים סוף, הם הצביעו ואמרו: "זה אֱלֹהֵי וְאֵנֹהוּ" (שמות טו, ב), לכן נאמר עליהם ש"הם הכירוהו תחלה". גם לעתיד לבוא, ילדי ישראל שזוכים ומקבלים חנוך יהודי טהור, יזכו להיות הראשונים להצביע ולראות אלקות.

האיתן, שור הבר ויין הנער

סעודת הצדיקים שתתקיים לעתיד לבוא מסמלת סודות רוחניים עמקים. הלויתן ושור הבר מסמלים שני סוגים של עבודת השם. עבודה רוחנית נעלה, בעולמות העליונים, ועבודה עם העולם הגשמי, לזכר ולקדש אותו. לעתיד לבוא שתי העבודות האלו ישלימו זו את זו.

היין המשמר מסמל את עמק פנימיות התורה, שתתגלה אז.

צטוטים

1. "הטובה תהיה משפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את השם בלבד".

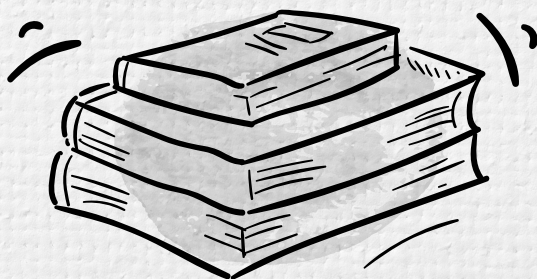
(רמב"ם, הלכות מלכים יב,ה)

2. "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע".

(במדרש, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3. "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות. לא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה".

(ישעיה ב,ד)

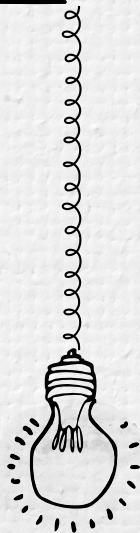
משירי האויס בבית המקדש

מעשה ובאו לרב הקדוש רבי מנחם מנדל
מייטבסק חבורת חסידים בעלי מנגנים
מפרסמים לשבות בהיכל קדשו ולהנעים
לו מזמרותיהם בשלחנו. בידי חבורת זמר
זו היה נגון מיוחד במינו ערב לאזן ומושר
את הלב, וכשסמן להם רבי מנחם מנדל
בסעודת ליל שבת קדש לשיר, ובקשו
לפצח בזמר זה, הסה אותם מיד ורמז
להם לחדל מלנגנו.

הדבר חזר ונשנה גם בשאר סעודות
השבת, והיה בעיניהם לפלא.

למחרת, ביום ראשון שחל בו ראש חודש,
ישב רבי מנחם מנדל בסעודת היום עם
תלמידיו הקדושים, ולפתע צוה לחבורת
בעלי המנגנים לפתח דוקא בנגון שאותו
הסה במשך כל השבת.

בשעת נגינתם בכה רבי מנחם מנדל מאוד
והזיל דמעות כמים, ולאחר מכן גלה כי נגון
זה משירי הלויים בבית המקדש היה, וזוהי
הסבה שלא הניחם לנגנו בשבת, כדי שלא
יצטער ביום הקדוש על חרבן הבית וגלות
השכינה.

שְׁעַר
שְׁלִישִׁי

הַנָּה הַנָּה מִשִּׁיחַ בָּא

משגים

האף השני

כתוב בזהר הקדוש (וירא, חלק א, קיזא), שהאף השני הוא זמן מיוחד שבו ה'שכינה' הקדושה, תקום מעפרה.

בפרט בחצי השני של האף השני יפתחו שערי החכמה למעלה וגם שערי החכמה למטה והעולם יהיה מתקן ומוכן להכנס לאף השביעי.

העולם התכונ

יש סימנים מעודדים המראים שהעולם כולו מתחיל להתכונן לקראת ימות המשיח. הרבי מצביע על כמה שנויים מעניינים בעולם.

למשל: נפילת מסך הברזל ושחרור היהודים מהמשטר הקומוניסטי. שלום בין עמים. הסכמים להפסקת יצור נשק מסכן.

נָנִס עַל אֲבִי עֲנָק

הדור שלנו מקבל כוחות מהעבודה הרוחנית העצומה
שכבר עשו בעבר כל הצדיקים.

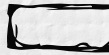
כמו גמד היושב על כתפיו של אדם ענק ומצליח
להגיע למקומות גבוהים.

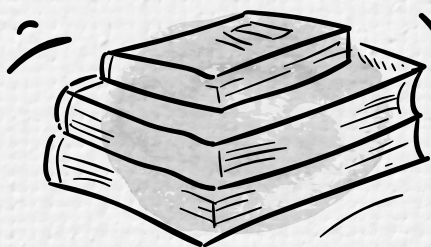
מְסִירוֹת נָפֵעַ בְּ"עֶקְבֵּתָא דְּמִשְׁיחָא"

לדור שלנו יש גם מעלה מיוחדת, שאין לדורות
שלפנינו!

זהו דור שבו יהודים מתאמצים ודבקים בתורה
ובמצוות, למרות החשך הרוחני שיש בעולם.

מבאר בחסידות שאפלו משה רבנו, הרגיש ענוה
מיוחדת כלפי מסירות הנפש שתהיה בדור של
"עקבתא דמשיחא" על שמירת התורה והמצוות.

צטוטים

1.

"ששת אלפים שנה הוי עלמא (=קנים העולם),
 שני אלפים – תהו, שני אלפים – תורה,
 שני אלפים – ימות המשיח."
 (סנהדרין צזא. עבודה זרה טא.)

2.

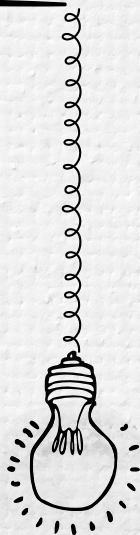
"הנה ימים באים ואם השם והשלחתי רעב בארץ.
 לא רעב כלחם ולא צמא למים,
 כי אם לשמע את דברי השם."
 (עמוס ח"א)

סיפור

אזרחא!...

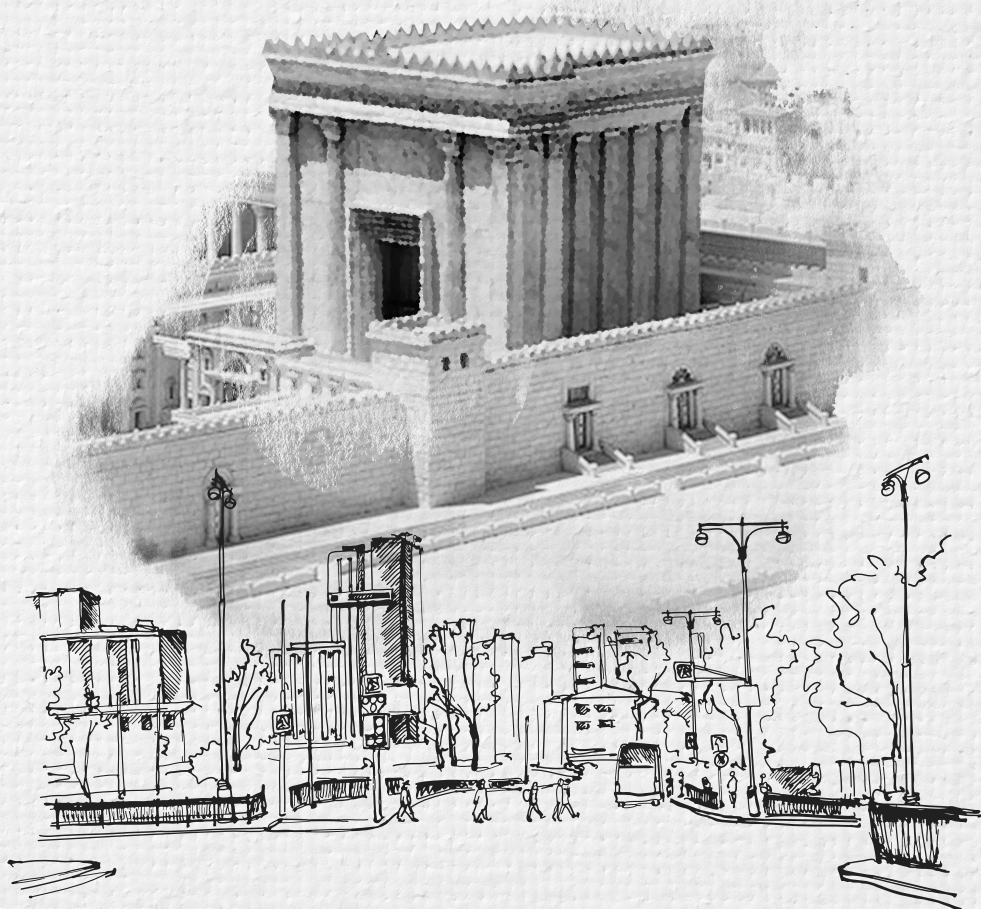
טענו אנשים לפני הרבי מליובאוויטש: "השכם
 והערב אתה מבטיח: הנה הנאלה קרובה, ומן
 המפרסמות כי כבר לפני ארבעים שנה כבר
 התבטא כן האדמו"ר הקודם (הרי"צ)..."

"אזרחא!", ענה להם הרבי, "אם כבר לפני
 ארבעים שנה הכריז גדול בישראל ש"הנה
 זה בא" הרי עתה מכרח הוא לבוא!..."

שַׁעַר
רְבִיעִי

תֵּהֱלִיכִי הַגָּאֵלָה

משגים

אחישנה – בעתה

כתוב בנביא: "אני השם בעתה אחישנה" (ישעיהו ס, כב).

הגמרא מפרשת (סנהדרין צח, א.) שבפסוק הזה נרמזות שתי אפשרויות של גאולה: אם ישראל יזכו – הנאולה תקדים לבוא, "אחישנה". ואם לא יזכו – הנאולה תבוא בזמן שנקבע לה מראש, "בעתה".

השופר ה גדול

הקול שיבשר את בוא הגאולה, יהיה קול "השופר הגדול".

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֲבָדִים בָּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנִּדְחִים בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם" (ישעיהו כז, ג).

האזכור נכנס לשופר דרך פתח צר ויוצא דרך פתח רחב. כך השופר הגדול מסמל את היציאה של בני ישראל מהמצר למרחב.

בְּיִנְיָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

בְּסֵפֶר הַזֶּהָר (חֶלֶק ג' רכ"א, א) מְכַנֶּה הַבֵּית הַשְּׁלִישִׁי
"בְּיִנְיָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא" – בְּיִנְיָא שְׂיִבְנָה עַל-יְדֵי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יֵשׁ יְדֻעוֹת שׁוֹנוֹת הָאֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יֵרֵד מִזֶּה מִן
הַשָּׁמַיִם, אִם יִבְנֶה בְּיַד אָדָם. מִסֵּבֶר עַל כֵּן שְׂלַמְעֶשֶׂה,
יְהִי בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי דְּבָרִים שְׂיִבְנוּ בְּיַד אָדָם
וְיְהִי דְּבָרִים שְׂיִרְדּוּ וַיְבֹאוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

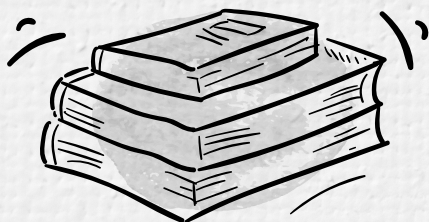
כֵּן מֵצֵד אֶחָד עִם יִשְׂרָאֵל יָקִים אֶת הַמִּצֵּוָה לְבָנוֹת
בֵּית מִקְדָּשׁ, וּמֵצֵד שְׁנֵי יְהִי בַּמִּקְדָּשׁ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים,
שְׂבִצְכוֹתָם הוּא יְהִי נֶצְחִי.

קְבוּץ הַגָּלוּת

לֹא רַק עִם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ לְגָלוּת. יַחַד אַתֶּם, הַקָּב"ה
בְּעֶצְמוֹ יֵצֵא לְגָלוּת, עִם כָּל יְהוּדֵי וְיְהוּדִי.

עַל הַכְּתוּב "וְשָׁב הַשֵּׁם אֶלְקִיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ" (דְּבָרִים
ל', ג') – אוֹמְרִים חֲז"ל "בּוֹא וְרֵא הַכְּמָה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל
לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂבִכְל מְקוֹם שְׁגָלוֹ, שְׂכִינָה
עִמָּה... וְאַף כְּשֶׁעֲתִידִין לְהִנָּחֵל, שְׂכִינָה עִמָּהוּ"

אִם כֵּן, כְּמָה שְׂמִיחָה תִּהְיֶה בְּעֵת קְבוּצַּת גָּלוּתוֹת, כֹּאֲשֶׁר
גַּם הַשְּׂכִינָה הַקָּדוֹשָׁה, תֵּצֵא מִן הַגָּלוּת.

צטוטים

1. "וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נֶכֶן יִהְיֶה הָרַבִּית הַשֵּׁם בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂאָ מִגְבָּעוֹת וְנִהְרֹוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם".
(ישעיה ב,ב)

2. "הֲנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְּצָתִים מִיִּרְכָּתִי אֶרֶץ... קָהֵל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה".
(ירמיה לא,ח)

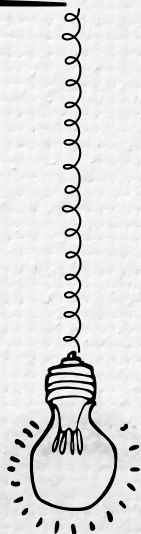
3. "וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".
(ישעיהו כז, יב)

ספור

נסח ההלכנה

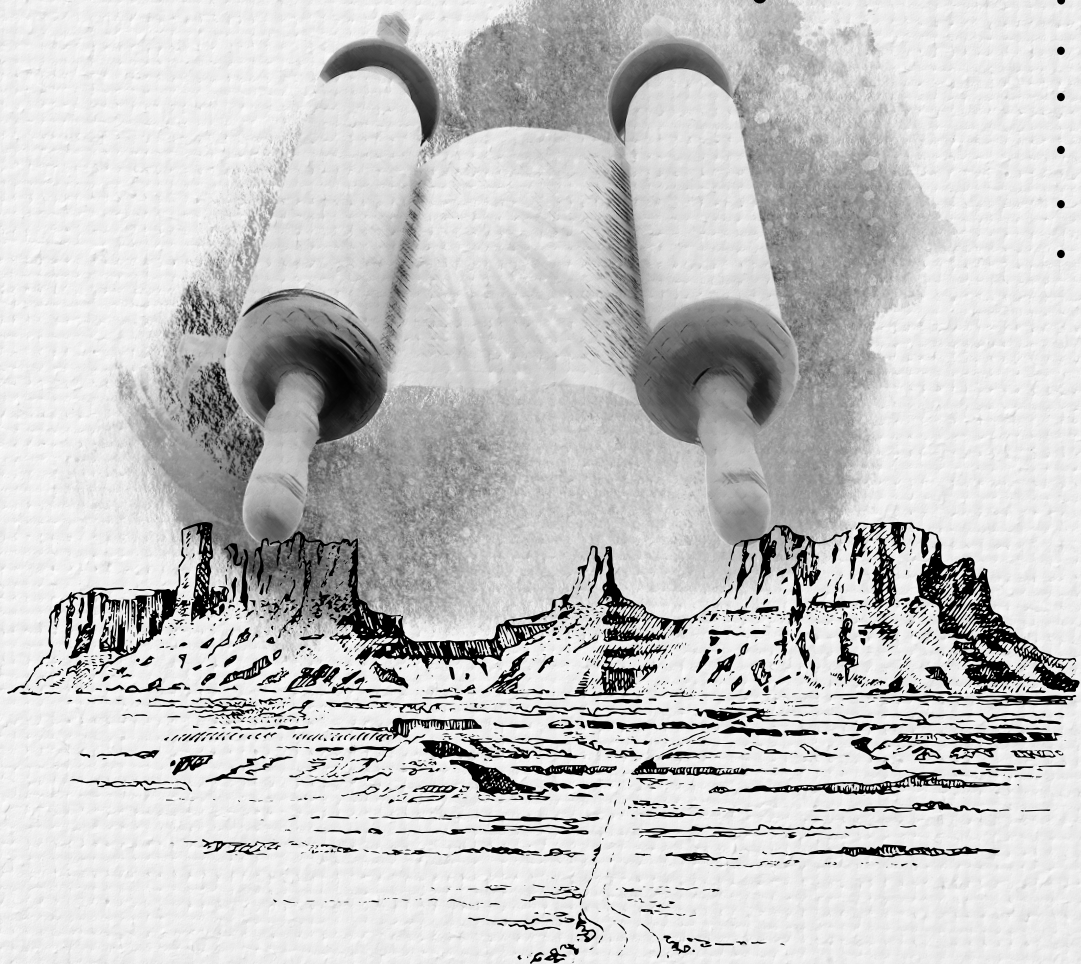
לקראת החתנה הגדולה בז'לובין, בה נשאו צאצאיהם של רבנו הזקן, בעל התניא, והרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, קרע רבי לוי יצחק את גסח ההזמנה וצוה לכתב כך:

"החתנה תתקיים אם ירצה השם בירושלים עיר הקדש והמקדש, תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן. ובאם משיח צדקנו לא יבוא חסד ושלום עד אז – תתקיים החתנה בעיר ז'לובין..."

שְׁעַר
חַמִּישִׁי

מַחֲכִים לְמַשִּׁיחַ

משגים

אלך ונביא

מלך המשיח מתאר כ"מלך" וכ"נביא". נראה שמדבר בשתי תקופות: בתקופה הראשונה ירגש בעקר היותו "מלך" - כאשר יחזיר את ישראל לדרך התורה, ילחם באמות העולם ויעביר את הרע מן העולם.

בתקופה השנייה ירגש יותר היותו "נביא" ו"רב" שיילמד תורה ופנימיות התורה, לכל יהודי.

אלך המשיח והיהודים הפשוטים

אדמו"ר ה'צמח צדק' היה אומר, שמשיח צדקנו יתענג במיוחד מהיהודים הפשוטים, בעלי מסירות הנפש.

כלומר, אף-על-פי שיילמד תורה את כל העם, כולל הגדולים ביותר וכלם ילמדו מפיו את "תורתו של משיח", עם זאת, תהיה בו ענוה מיחדת להתייחס לאנשים פשוטים וללמד גם אתם, על-פי רמתם.

(על-פי ספר המאמרים תרצ"ט, עמוד 194)

רוכב על חמור

בנביא מובא תאור, לפיו המשיח יגיע "עני ורכב על חמור". על פי הפרושים השונים הדבר בא לסמל שני דברים: את הענוה של מלך המשיח, כי חמור הוא בהמת רכיבה פשוטה. וכן את העבדה שמלך המשיח "רוכב" - שליט, על עולם ה"חמר".

צטוטים

1.

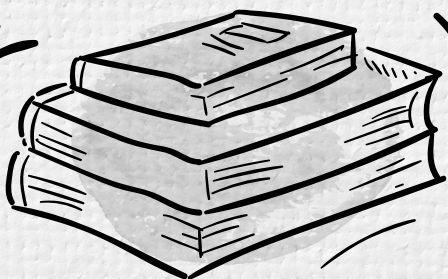
"אותו המלך שיעמד מזרע דוד, בעל חכמה יהיה יותר משלמה, ונביא גדול הוא, קרוב למשה רבנו. ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך השם".
(רמב"ם, הלכות תשובה, פרק ט הלכה ב)

2.

"עתיד הקדוש ברוך הוא להיות יושב... ודורש תורה חדשה שעתיד לתן על ידי משיח".
(ילקוט שמעוני, ישעיהו רמז, תכט)

3.

"ונחה עליו רוח השם, רוח חכמה ובין, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת השם".
(ישעיהו יא, ב)

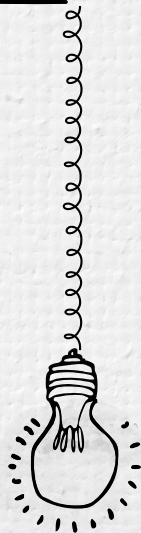
ספור

רצע קרוב יותר לביאת המשיח!

אצל ה"חוזה" מלובלין היה שעון, והשעונים שהיו בזמנם היו דופקים בכל שניה בקול.

פעם נכנס איזה רב ואמר ל"חוזה" שכל רגע שהוא שומע את קול השעון הוא נכנס קצת לעצבות, כי זה מזכיר לו שכל רגע מקרב אותו למאה ועשרים...

ענה לו ה"חוזה" שבכל רגע שהוא שומע את קול השעון לבו מתמלא בשמחה גדולה, שהנה רגע קרוב יותר לביאת המשיח.

"לא זו בלבד נסוף הגאֵלה לבוא,
אָלא הגאֵלה כָּבֵד עוֹמֶדֶת עַל סֵף הַפֶּתַח
וּמַחֲכָה לְכָל אֶחָד וְאַחַת מִיִּשְׂרָאֵל
שִׁיפֹתַח אֶת הַדֵּלֶת וְיִסְחַב' אֶת הַגָּאֵלָה לְתוֹךְ הַחֲדָר!"
(מדברי הרבי מליובאוויטש בשיחה עם הרב הראשי לישראל,
הרב מרדכי אליהו ב'ו' במרחשון תשנ"ב)